

[Arne Melchior]

Mere er der altså ikke om det. Jeg er ikke sprunget op som en løve og derfor ikke faldet ned som et lam. Men jeg kan stå ved det, jeg sagde ved første behandling og nu ved anden behandling. Der er selvfølgelig mellem de to behandlinger sket det, at vi har fået statsrevisorernes bemærkninger, og det er vel ikke uvæsentligt. Dem har jeg, som hr. Ole Espersen siger, ganske rigtig henholdt mig til. Hr. Ole Espersens bemærkninger om, hvordan en sådan udtalelse bliver til, viser, at det er en højst mærkværdig konstruktion, vi har dér.

Men jeg kan ikke andet end henholde mig til den tekst, som de altså er blevet enige om. At de så har måttet gå på kompromis, er deres problem, det er ikke mit problem. Det er ikke CD's problem, det er ikke Folketingets problem. Dette er og forbliver statsrevisorernes udtalelse om denne sag. Den henholdt jeg mig til, og den var bestemt ikke særlig skarp.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg skal her ved anden behandling meddele, at Kristeligt Folkeparti stemmer for lovforslaget.

Hvad angår tilbagebetaling, synes jeg, at regeringen har udtrykt sig forstandigt, og jeg har noteret mig statsrevisorernes efter min mening afbalancerede konklusioner.

I øvrigt skal jeg undlade at gå ind i mange eksegetiske, hermeneutiske overvejelser. Det kunne være spændende at prøve at tolke og dreje det i forskellige retninger, men på dette tidspunkt skal jeg undlade at gøre det og nøjes med at sige, at jeg har noteret mig det.

Endelig skal jeg blot udtale min undren over, at Rigsrevisoren ikke for flere år siden er kommet frem til det, han nu er kommet frem til i relation til grundlovens § 43, for det er jo ikke en ny sag, der er dukket op. Men jeg konstaterer altså, at Rigsrevisoren først nu er kommet frem til sin konklusion.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Der er et gammelt ord, som siger: »Du kan trække hesten til truget, men du kan ikke tvinde den til at drikke«.

Det ændringsforslag, der ligger til det foreliggende lovforslag, modbeviser faktisk den påstand, der ligger i ordet. For det er lykkedes at få ministeren til at drikke af truget, selv om

det unægtelig har holdt hårdt, inden det kom så vidt.

Den helt urimelige regel om, at der skulle betales for et barns første navnebevis, lovede ministeren i første omgang at ændre. Efter et stort pres fra en række folketingsmedlemmers side lovede han at ændre den for kommende sagers vedkommende.

Nu har han altså indset, at reglen helt bør ophæves og betalte gebyrer tilbagebetales. Det er vi selvsagt glade for, selv om det unægtelig er skæbnens ironi, at ministeren her tilbagebetaler et af de få gebyrer, der rent faktisk var hjemmel til at opkræve.

Det skal vi dog ikke kritisere ministeren for, men kun sige, at ændringsforslaget, som det foreligger her, ikke er tilstrækkeligt. Der findes familier – de er formentlig ikke så mange i tal – som, mens loven har virket, ikke har kunnet give deres nyfødte børn samme navn som ældre søskende, fordi de ikke har haft råd til at betale gebyret.

Disse familier bliver ikke hjulpet af dette ændringsforslag, for hvis de i dag ønsker, at deres yngste barn skal have samme navn som de ældre børn, skal de have et navnebevis, og da det ikke er barnets første navn, skal der betales 3.000 kr. for det, og det er lodret urimeligt.

Derfor vil jeg spørge ministeren, om han ikke kan hjælpe denne gruppe ved at tillade, at de børn – det vil være nogle ganske få, og det vil være let at afgrænse denne gruppe – som er født i den periode, hvor loven har været i kraft, kan få familienavnet, som ældre søskende har, uden at forældrene skal betale 3.000 kr. for det. Jeg tror ikke, det vil være muligt at forklare noget menneske i kongeriget ræsonen i, at de skal betale disse 3.000 kr. Jeg vil altså gerne spørge ministeren, om han vil være indstillet på at løse det problem.

Justitsministeren (Engell):

Jeg vil gerne først her ved andenbehandlings indledning sige tak for den forståelse, der har været hos Folketingets store flertal for forslaget og for den hurtige og velvillige behandling, forslaget har fået hos et flertal i udvalget og her i Tinget.

Hr. Ole Espersen pegede på, at spørgsmålet i dag jo ikke drejede sig om tilbagebetalingsproblematikken, og den skal jeg heller ikke gå